

FİLİSTİNLİLER NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR?

Kadir Metin AKBAŞ, 8 Şubat 2025

<https://www.karar.com/gorusler/filistinliler-ne-yapmaya-calisiyor-1931902>

“Gazzeliler 7 Ekim 2023’te Filistin’i yeniden gündemimize dâhil ediverdiler. Bizi yeniden Filistin diye bir yer olduğuna, Filistin diye bir davamız olduğuna, Kudüs’e, Mescid-i Aksa’ya, Gazze’ye inandırdılar. Bizi yeniden kendimize getirdiler.”

Dünyanın geri kalan tüm insanları olarak şaşkınsınız. Gördüklerimize bir türlü inanmıyoruz. Yaşananları değerlendirmekte aciz kalıyoruz. Gözümüzün önünde gerçekleşen şeyleri anlamlandıramıyoruz. Ne söyleyeceğimizi ne söylememiz gerektiğini, nasıl bir tepki vermemiz gerektiğini bilemiyoruz. Tam da şairin dediği gibiyiz; etrafımıza bakıp Allahuekber diyoruz. Ve o aşamada, aslında bütün aşamalarda ekleyecek hiçbir şeyimiz kalmıyor...

Çok uzun zamandır gündemimizden çıkmıştı Filistin. Dünyanın bambaşka yerlerinde meydana gelen bambaşka olaylar neticesinde Filistin’deki hali hazırdaki durum ilgimizi çekmiyordu. Neredeyse Filistin meselesinin kapanıp gittiğine inanmaya başlamıştık ki Gazzeliler 7 Ekim 2023’de Filistin’i yeniden gündemimize dâhil ediverdiler. İyi ki de ettiler. Bizi yeniden Filistin diye bir yer olduğuna, Filistin diye bir davamız olduğuna, Kudüs’e, Mescid-i Aksa’ya, Gazze’ye inandırdılar. Bizi yeniden kendimize getirdiler.

Akdeniz’in kıyısındaki bu küçük topak parçası, 15 aydır dünyanın en gelişmiş silahlarıyla yerle bir edildi. Teknolojinin son icadı yapay zekâ yardımıyla insanlar tek tek avlandı. Kadınlar, çocuklar, yaşlılar, gençler bile bile, kasıtlı olarak, taammüden öldürüldü. Taş taş üstünde kalmadı. Evler, okullar, camiler, kiliseler, hastaneler “özellikle” bombalandı, yakıldı, yıkıldı. Dünya üzerindeki tek özgür topak parçası kana, gözyaşına, baruta, toza bulandı, boz griye boyandı. Dünya üzerindeki tek özgür halk açlıkla, yoklukla, ölümle, soğukla, ilaçsızlıkla sınıandı. Ve dünyanın geri kalanları olarak, tüm bu yaşananları sadece seyrettik. En iyilerimiz Filistin’i konuşmaktan, Filistin için bir şeyler yapmaya çalışmaktan vazgeçmedi. İçimizden bazıları boykotu hiç bırakmadı; ilk günden bugüne ısrarla ve inatla devam ettirdi bu güzel alışkanlığını. Aramızdan bazıları dualarından eksik etmedi bu insanları; her saat, her gün, her gece Gazze’yi yaşadı içinde. Herkes kendi meşrebince davrandı. Kimileri yüz alarak geçti bu samimiyet testini, kimileri de döküldü bu sınavda.

Gazze’ye bombaların düşmesinin üzerinden 15 ay geçti. Hiç ara vermeden füzelerle vuruldu Gazze. Her düşen füzeyle onlarca insan hayatını kaybetti. İnsanlar evlerini, mahallelerini terk etmek zorunda bırakıldı. 15 ay boyunca oradan oraya, göç etmek zorunda kaldı bu insanlar. En sevdiklerini toprağa verdiler. Canlarından bir parçayı cennete uğurladılar. Yıllardır ambargo ve abluka altında kıt kanaat yaşamaya çalışıyorlardı ancak bu kez çok farklıydı. Dünyanın gözü önünde en acımasız, en kanlı, en gaddar, en soğuk soykırıma maruz kaldılar. Kimse imdatlarına koşmadı. Kimse dertlerine derman olmadı. İçimizden en iyileri bu acımasızlığa karşı seslerini

yükseltip dur durak bilmeden protestolar, yürüyüşler, eylemler gerçekleştirdi. O kadar... Gerisi koca bir boşluk... Gerisi koca bir hüzün...

“Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle sınıyacağız. Sabredenleri müjdele! Onlar, başlarına bir musibet geldiğinde, “Doğrusu biz Allah’a aidiz ve kuşkusuz O’na döneceğiz” derler. İşte rablerinin lütufları ve rahmeti bunlar içindir ve işte doğru yola ulaşmış olanlar da bunlardır.” (Bakara Suresi/ 155-157. Ayetler) Gazzeliler bu ayetlerin tefsirini yapıyorlardı yaşamlarıyla. Davranışları, tavırları, sözleri, duruşları ötelere izler taşıyordu. Bu dünyanın, bu çağın, bu zamanın insanı değildi onlar. Sınavların en büyüğüyle sınandılar ve tabi ki müjdelerin en güzeliyle de muştulandılar. Şairin dediği gibiydi olan biten: Gergin uykulardan, kör gecelerden, cümle şehitlerin omuzlarında, bir sabah gelivermişti kardan aydınlık... Ne mutlu onlara...

15 ayı bulan yoğun bir savaş nihayet varılan anlaşma ile durmuş oldu. Biliyoruz nihai bir barış anlaşması değil ancak bu kısa ara bile Gazzelilerin nefes almasına yetti. Gece gündüz dur durak bilmeyen bombardımanlardan sonra bombasız, silahsız, ateşsiz bir güne uyanmak paha biçilemezdi. Dünyanın en gelişmiş silahlarıyla donanmış, acımasız, gözü dönmüş işgal ordusuna karşı mücadele vermek kolay değildi. Ancak direndiler, yılmadılar ve “geceye yenilmeyen her insana ödül olarak bir sabah, bir gündüz ve bir güneş vardır” diyen şairin sözüne mazhar oldular. Savaş boyunca duruşlarına âşık olduğumuz Gazzeliler, ateşkes sonrasında bir kez daha kendilerine hayran bıraktılar bizi. Tevekkül, samimiyet, dirayet, sabır ve imandan müteşekkil bu insanlar, her hareketleriyle dünyaya esaslı bir mesaj verdiler.

İsrail, Gazze’ye ölüm kusarken amaçladığı hedeflerinden hiçbirine ulaşamadı. Evet, Gazze yerle yeksan edildi. Evet, Gazze’de taş taş üstünde kalmadı. Evet, Gazze neredeyse haritadan silinecek hale geldi. Evet, Gazzeliler yaşanan bu soykırımdan çok derinden etkilendiler. Ancak tüm bunlara karşı Gazze, Filistin mücadelesini tüm dünyaya haykırmış oldu. On yıllardır derin bir sessizliğe mahkûm edilmiş Filistin davası yeniden gündemimize girmiş oldu. İsrail, Hamas’ı yok etmeyi planlıyordu. Gazzelilerin Hamas’a isyan edeceğini sanıyordu. İkisi de olmadı. Hamas dimdik ayakta olduğunu cümle âleme gösterdi. Gazzeliler de Hamas’ı bağırklarına bastıklarını, Hamas’ın kendilerinden ayrı düşünülmemeyeceğini tüm dünyaya ilan ettiler. Ateşkesle birlikte Gazze sokaklarında arz-ı endam eden her biri bir dağ misali Hamas mücahitlerinin Filistin halkı için ne anlam ifade ettiğini görmüş olduk. Aylardır yeraltında tünellerde yaşamak zorunda kalan, operasyon için yer üstüne çıktıklarında ise kahramanca bir mücadeleyle işgalci İsrail ordusuna kök söktüren İzzettin Kassam mücahitleri, İsrail’e meydan okumaya devam ediyorlardı. Ne savaşın yılgınlığı ne bombardıman korkusu; sadece vatan müdafaasının heyecanı ve şehadete duyulan özlemin ete kemiğe bürünmüş arzusu vardı üzerlerinde.

Evlerini, yuvalarını, mahallelerini, anılarını terk etmek zorunda kalan Gazzeliler, ateşkesin yürürlüğe girmesiyle birlikte yeniden yollara düştüler. Tekbirlerle, salâvatlarla, şarkılarla, marşlarla, ellerinde Filistin bayraklarıyla kabileler halinde harekete geçen Gazzelilerin coşkusu, heyecanı, sevinci, gururu görülmeye değerdi. Yaşlısından gencine, kadınından erkeğine on binlerce Gazzeli, tarihin görüp görebileceği en mağrur tavırla, en klas hareketle, en muzaffer edayla evlerine döndüler. Aylarca füzelerle dövülmüş, dinamitlerle yerle bir edilmiş, moloz

yığınınına dönmüş evlerine kavuşmanın onlar için ne manaya geldiğini biz tam anlamıyla bilmiyoruz ama onlar çok iyi biliyor. Evleri yok olmuş. Yuvaları yok edilmiş. Anılarından geriye hiçbir şey kalmamış ancak onlar yeniden başlamak için içlerinde büyük bir iman taşıyorlar. Yüz yıldır acımasız bir işgalle sınanmak zorunda kalan Filistinlilerin, işgale karşı direniş yeteneklerini nasıl diri tuttuklarına akıl sır erdiremiyoruz. Liderleri tek tek şehit edilen Hamas'ın nasıl hâlâ dimdik ayakta kalabildiğine, esir takası anlaşmalarını büyük bir titizlikle gerçekleştirip, dünyaya net bir mesaj verebildiğine şaşırıyoruz. Salıverilen esirleri gözleri gibi koruyan, en ufak bir şiddete dahi uğramalarına müsaade etmeyen, her birine ayrı ayrı diploma dahi hazırlayan bu hareketin düşünce sistematığına hayran kalıyoruz. Attıkları her adım, gerçekleştirdikleri her eylem, bizi yeniden diriltiyor.

Filistinliler ne yapmaya çalışıyor? Dünyaya ne anlatmak istiyorlar? İşgalci İsrail'e ve onun sadık destekçilerine hangi mesajı veriyorlar? Müslümanlara neyi hatırlatıyorlar? Okullarda ders olarak okutulacak, sohbetlerde saatlerce anlatılacak, kitaplara, tezlere, makalelere, filmlere konu olacak bu destansı direniş, bize çok şeyler fısıldıyor. Ötelerden, sahabe ikliminden, İslam tarihinden, tozlu raflarda okunmayı bekleyen kalın ciltli kitaplardan, 90'ların ezgilerinden esintiler taşıyor hepsi. Bu direnişin başrolündeki insanlarla aynı zaman diliminde, aynı coğrafyada, aynı çağda yaşıyor olmanın şükürünü eda etmek zorundayız. Şehadetleriyle, Filistin'i yeniden vatan kılan, tüm ümmeti ayağa kaldıran, tüm insanlığı kendilerine hayran bırakan bu insanlar, Suriye'nin gecikmiş devriminin kısa sürede tamamlanmasını sağlayarak, bölgenin kaderinde de önemli bir rol üstlenmiş oldular. Şairin dediği gibi; "Bir Filistin vardı, bir Filistin gene var!"